

Titlul I

Dispoziții generale

Art. 1. [Constituirea societății comerciale. Naționalitate]. (1) În vederea efectuării de acte de comerț, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și pot constitui societăți comerciale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Societățile comerciale cu sediul în România sunt persoane juridice române.

Notă: A se vedea și Curtea de Apel București, Secția a VI-a comercială, decizia nr. 466 din 22 octombrie 2007, *infra*, art. 56.

I. Obiectul de activitate al unei societăți comerciale. Activitate de întraajutorare bănească. Respingerea cererii de autorizare a funcționării

Activitățile de întraajutorare bănească nu fac parte din faptele de comerț enumerate în cadrul punctelor 1-20 de la art. 3 din Codul comercial și nici nu sunt susceptibile de a fi considerate ca având un atare caracter în raport cu prevederile art. 4 din același cod. Singura modalitate de realizare a unui atare obiect îl constituie înființarea unei societăți de ajutor reciproc fără scop lucrativ.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia nr. 150 din 15 septembrie 1992*

Notă: Ulterior, a fost adoptată Legea privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților și al uniunilor acestora nr. 122/1996 (M. Of. nr. 262 din 25 octombrie 1996), cu modificările ulterioare, care, la art. 1 alin. (1) dispune: „Casele de ajutor reciproc ale salariaților sunt asociații fără scop patrimonial, organizate pe baza liberului consimțământ al salariaților, în vederea sprijinirii și întraajutorării financiare a membrilor lor. Membrii unei case de ajutor reciproc a salariaților pot fi numai persoane fizice salariate. Casele de ajutor reciproc ale salariaților își desfășoară activitatea exclusiv cu membrii acestora”.

S.C. Casa de ajutor bănesc R. S.R.L. Cluj a obținut autorizarea de funcționare prin sentința civilă nr. 3417 din 26 septembrie 1991, în baza căreia a solicitat înmatricularea în Registrul comerțului de la O.R.C. de pe lângă Camera de Comerț și Industrie.

Împotriva sentinței a formulat recurs extraordinar procurorul general, considerând-o vădit netemeinică și esențial nelegală, întrucât la obiectul activității s-a înscris, printre alte prestări de servicii, și „activitatea de întraajutorare bănească”, activitate ce nu poate fi realizată prin acte de comerț.

Recursul extraordinar este întemeiat, pentru următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, constituirea societăților comerciale are drept scop efectuarea unor acte de comerț.

Din conținutul statutului Casei de ajutor bănesc R. S.R.L. rezultă că aceasta și-a propus ca obiect al activității și „întrajutorare bănească”, inclusă și în denumirea societății.

Actele de comerț la care se referă art. 1 al Legii nr. 31/1990 sunt enumerate în art. 3-4 C. com., printre acestea nefigurând și activitatea de întrajutorare bănească.

Prin natura sa, o atare activitate nu se poate realiza prin acte de comerț, fiind similară unei case de ajutor reciproc; or, acestea au la bază principiul mutualității.

Singura modalitate de realizare a unui atare obiect o constituie înființarea unei societăți de ajutor reciproc fără scop lucrativ, în condițiile Legii nr. 21/1924 privind persoanele juridice.

În consecință, recursul extraordinar fiind întemeiat, urmează a se admite și a se modifica sentința, în sensul respingerii cererii de autorizare a funcționării S.C. Casa de ajutor bănesc R. S.R.L. Cluj.

Art. 2. [Forme juridice]. Societățile comerciale se vor constitui în una dintre următoarele forme:

- a) societate în nume colectiv;
- b) societate în comandită simplă;
- c) societate pe acțiuni;
- d) societate în comandită pe acțiuni și
- e) societate cu răspundere limitată.

Art. 3. [Garantarea obligațiilor sociale. Răspunderea asociaților]. (1) Obligațiile sociale sunt garantate cu patrimoniul social.

(2) Asociații în societatea în nume colectiv și asociații comanditați în societatea în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni răspund nelimitat și solidar pentru obligațiile sociale. Creditorii societății se vor îndrepta mai întâi împotriva acesteia pentru obligațiile ei și, numai dacă societatea nu le plătește în termen de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva acestor asociați.

(3) Acționarii, asociații comanditari, precum și asociații în societatea cu răspundere limitată răspund numai până la concurența capitalului social subscris.

2. Societate în nume colectiv. Procedura insolvenței. Autorizarea executării silite împotriva asociaților cu răspundere nelimitată

Faptul că între asociații care dețineau și funcția de administratori la o societate în nume colectiv s-a făcut o înțelegere în sensul administrării societății de o singură persoană, nu este de natură a produce efecte juridice în contra dispozițiilor legale ce reglementează acest tip de societate .

Potrivit dispozițiilor art. 126 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, în cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat de creanțe, împotriva grupului sau a societății judecătorul sindic va autoriza executarea silită în condițiile legii, împotriva asociaților cu răspundere nelimitată sau după caz a membrilor, pronunțând

o sentință definitivă și executorie, care va fi pusă în executare de lichidator, prin executor judecătoresc.

*Curtea de Apel Ploiești, Secția comercială,
decizia civilă nr. 291 din 14 martie 2007, în Legalis – baza de date*

Conform relațiilor primite de la O.R.C. Buzău, la societatea debitoare G&C S.N.C. sunt trei asociați: G.C.Ș., V.Gh.I. și P.Gh.N.

Potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, asociații în societatea în nume colectiv „(...) răspund nelimitat și solidar pentru obligațiile sociale. Creditorii societății se vor îndrepta mai întâi împotriva acesteia pentru obligațiile ei și numai dacă societatea nu le plătește în termen de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva acestor asociați”.

Având în vedere că ceilalți doi asociați, respectiv: V.Gh.I. și P.Gh.N. nu s-au retras din societate printr-un act autentic înregistrat la O.R.C. Buzău, aceștia au în continuare, alături de G.Ș., calitatea de asociați ai societății debitoare, răspunzând în temeiul legii în mod nelimitat și solidar pentru obligațiile sociale. Faptul că între asociații care dețineau și funcția de administratori s-a făcut o înțelegere în sensul administrării societății de o singură persoană – G.Ș. – nu este de natură a produce efecte juridice în contra dispozițiilor legale ce reglementează acest tip de societate. De asemenea, este fără efecte juridice declarația asociatului G.Ș. în sensul că este singurul vinovat de aducerea societății în stare de insolvență, având în vedere că la acest tip de societate nu sunt incidente dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind răspunderea membrilor organelor de conducere, ci asociații sunt ținuti să răspundă față de obligațiile sociale, în temeiul formei de societate și al caracterului nelimitat și solidar al răspunderii lor. Înțelegerea asociaților poate avea efect doar în raporturile dintre ei, putând sta la baza unei eventuale acțiuni în regres însă nu este opozabilă terților.

Pentru aceste considerente și în temeiul art. 304¹ și art. 312 C. proc. civ., Curtea a admis recursul, a modificat în parte sentința în sensul că a admis în întregime acțiunea și a autorizat executarea silită și împotriva intimațiilor-pârâți V.I. și P.N.

Art. 4. [Numărul minim de asociați]. Societatea comercială va avea cel puțin doi asociați, în afară de cazul când legea prevede altfel.

Notă: A se vedea și Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială, decizia nr. 170 din 29 aprilie 1993, *infra*, art. 5.

Titlul II

Constituirea societăților comerciale

Capitolul I

Actul constitutiv al societății

Art. 5. [Actele constitutive ale societății]. (1) Societatea în nume colectiv sau în comandită simplă se constituie prin contract de societate, iar societatea pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată se constituie prin contract de societate și statut.

(2) Societatea cu răspundere limitată se poate constitui și prin actul de voință al unei singure persoane. În acest caz se întocmește numai statutul.

(3) Contractul de societate și statutul pot fi încheiate sub forma unui înscris unic, denumit act constitutiv.

(4) Când se încheie numai contract de societate sau numai statut, acestea pot fi denumite, de asemenea, act constitutiv. În cuprinsul prezentei legi, denumirea act constitutiv desemnează atât înscrisul unic, cât și contractul de societate și/sau statutul societății.

(5) În cazurile în care contractul de societate și statutul constituie acte distincte, acesta din urmă va cuprinde datele de identificare a asociaților și clauze reglementând organizarea, funcționarea și desfășurarea activității societății.

(6) Actul constitutiv se încheie sub semnătură privată, se semnează de toți asociații sau, în caz de subscripție publică, de fondatori. Forma autentică a actului constitutiv este obligatorie atunci când:

- a) printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un teren;
- b) se constituie o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;
- c) societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică.

(7) Actul constitutiv dobândește dată certă și prin depunerea la oficiul registrului comerțului.

3. Societate în nume colectiv. Asociat unic

Societatea în nume colectiv nu se poate constitui decât prin acordul de voință a două sau mai multe persoane, legea neprevăzând posibilitatea constituirii societăților comerciale în nume colectiv cu unic asociat – admisă numai în cazul societății cu răspundere limitată.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia nr. 170 din 29 aprilie 1993*

P.A.D. a solicitat autorizarea funcționării S.C. S.D. S.N.C.

Instanța judecătorească a dispus înregistrarea în registrul comerțului a S.C. S.D. S.N.C, asociat unic fiind R.A.D.

În pronunțarea acestei hotărâri, instanța a reținut îndeplinirea prevederilor art. 3 și 4¹⁾ (actual art. 5, respectiv 36) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Prin recursul extraordinar formulat împotriva acestei hotărâri, s-a susținut că autorizarea funcționării societății în nume colectiv s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale referitoare la constituirea acestui tip de societate comercială.

Recursul extraordinar este întemeiat.

Instanța judecătorească a fost sesizată cu verificarea respectării condițiilor legale prevăzute de Legea nr. 31/1990 pentru crearea unei societăți comerciale în nume colectiv.

Potrivit art. 3 din legea menționată (actualul art. 5), actul de constituire a societății în nume colectiv este contractul de societate, încheiat în formă autentică.

În speță nu s-a încheiat un contract de societate în condițiile legii și nici nu se putea încheia, atât timp cât petiționara P.A.D. este unic asociat, astfel că actul denumit „Contract de societate”, semnat de acesta, nu întrunește caracterele contractului ca act juridic bilateral.

Legea nr. 31/1990 nu a prevăzut posibilitatea constituirii societăților comerciale în nume colectiv cu unic asociat – admisă numai în cazul societății cu răspundere limitată – astfel că greșit instanța a reținut îndeplinirea în speță a condițiilor legale.

În consecință, se impune ca instanța să reanalizeze actele de constituire a societății în nume colectiv și să autorizeze funcționarea acesteia numai dacă au fost respectate prevederile Legii nr. 31/1990, motiv pentru care s-a admis recursul extraordinar și s-a casat hotărârea atacată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

Art. 6. [Fondatorii]. (1) Semnatarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea societății sunt considerați fondatori.

(2)²⁾ Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile ori care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile prevăzute de art. 143-145 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sau pentru cele prevăzute de prezenta lege, cu modificările și completările ulterioare.

4. Societate comercială. Autorizare de funcționare. Onorabilitatea administratorilor. Presumția de nevinovăție

Onorabilitatea fondatorilor, condiție pe care legea o impune asociaților care au această calitate, se consideră neștirbită atât timp cât aceștia nu au fost condamnați

---

¹⁾ Este vorba de art. 3 și 4 din Legea nr. 30/1991, astfel cum a fost publicată în M. Of. nr. 126 din 17 noiembrie 1990.

²⁾ Alin. (2) al art. 6 a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 441/2006 și prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 82/2007.

printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru una din infracțiunile prevăzute în art. 6 din Legea nr. 31/1990.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia nr. 511 din 3 noiembrie 1994*

Notă: Ca urmare a republicării Legii nr. 31/1990 (M. Of. nr. 1066 din 17 noiembrie 2004), condițiile privind constituirea societății cu răspundere limitată prevăzute la art. 29 au fost preluate de art. 6.

Prin cererea formulată la 17 iunie 1994 la Tribunalul Municipiului București, asociatul J.Gh. a solicitat ca, în temeiul Legii nr. 31/1990, să se autorizeze funcționarea S.C. K. S.R.L., cu sediul în București.

Contractul de societate a fost încheiat de asociații K.A., cetățean turc, Gh.J, cetățean român și K.H., cetățean francez, și autentificat împreună cu statutul societății, de Notariatul de Stat București.

Prin sentința civilă nr. 12096 din 4 iulie 1994, Tribunalul Municipiului București, Secția comercială, a respins cererea de autorizare, cu motivarea că asociatul J.Gh. nu prezintă garanții de onorabilitate în sensul prevederilor art. 29 din Legea nr. 31/1990, întrucât acesta este trimis în judecată fiind acuzat de complicitate la delapidare, fals material și uz de fals.

Apelul declarat de J.Gh. împotriva acestei hotărâri a fost respins de Curtea de apel, Secția comercială, prin decizia nr. 71 din 3 august 1994 .

În pronunțarea acestei soluții s-a reținut că, chiar dacă nu s-a pronunțat o sentință penală de condamnare împotriva unui asociat, acesta fiind în cercetări penale nu se bucură de onorabilitate, situație în care nu pot fi asociați în cadrul unei societăți comerciale.

În acest sens, art. 29 din Legea nr. 31/1990 interzice expres persoanelor fizice care au fost condamnate pentru o anumită infracțiune să fondeze o societate comercială.

Prin recursul declarat împotriva acestei, J.Gh. a susținut că, potrivit art. 23 alin. (8) din Constituția României și art. 66 C. proc. pen., cât și tratatelor internaționale privind drepturile omului, atât timp cât nu există o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, se bucură de prezumția de nevinovăție. Ca urmare, art. 29 din Legea nr. 31/1990 a fost greșit interpretat, întrucât această dispoziție legală interzice de a fi fondatori în cadrul unei societăți pe acțiuni numai persoanelor care au fost condamnate pentru infracțiuni, iar nu și celor aflate în curs de cercetări penale.

Recursul este fondat.

Constituirea societăților comerciale, în condițiile Legii nr. 31/1990, este cămuită de principiul libertății de asociere a persoanelor fizice și juridice.

Limitările aduse libertății de asociere prin dispozițiile imperative ale legii sunt de strictă interpretare.

O restricție este prevăzută în art. 29 din Legea nr. 31/1990 referitoare la societățile pe acțiuni, constituite prin subscripție publică, potrivit căreia „nu vor putea fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, precum și pentru alte infracțiuni pedepsite potrivit prezentei legi”.

Această dispoziție legală este aplicabilă și administratorilor, întrucât art. 94 din legea menționată prevede că „persoanele care, potrivit prezentei legi, nu pot fi fondatori, nu pot fi nici administratori, iar dacă au fost alese, sunt decăzute din drepturi”.

Onorabilitatea administratorilor ca și a fondatorilor – condiție pe care legea nu o impune asociațiilor ce nu au această calitate – se consideră neștirbită, atât timp cât aceștia nu au fost

condamnați printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru una din infracțiunile prevăzute în art. 29 din Legea nr. 31/1990.

Principiul prezumției de nevinovăție este consacrat prin art. 23 alin. (8) din Constituția României, prin aceea că, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.

Faptul că asociatul J.Gh., care este desemnat și administrator în contractul de societate, este trimis în judecată pentru fapte penale care ar putea să-l facă incompatibil cu funcția de administrator, nu justifică soluția instanței de fond și de apel de respingere a cererii de autorizare a funcționării societății cu răspundere limitată, atât timp cât nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare.

În ipoteza în care, ulterior constituirii societății comerciale, un administrator este condamnat definitiv pentru una din infracțiunile prevăzute în art. 29 coroborat cu art. 94 din Legea nr. 31/1990, fiind decăzută din dreptul de a îndeplini funcția de administrator, este de atributul adunării generale a asociaților să-l înlocuiască, fără ca acesta să aibă efecte asupra existenței societății comerciale.

Față de cele de mai sus, recursul a fost admis iar decizia Curții de Apel București nr. 71 din 3 august 1994 a fost casată și, pe cale de consecință, a fost admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr. 12096 din 4 iulie 1994 a Tribunalului Municipiului București, care a fost desființată, cu trimiterea cauzei aceleiași instanțe de fond pentru analizarea legalității actelor constitutive, contract și statut, în condițiile art. 23 din Legea nr. 31/1990.

Art. 7. [Societate în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată. Conținutul actului constitutiv]. Actul constitutiv al societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va cuprinde:

a)¹⁾ datele de identificare a asociaților; la societatea în comandită simplă se vor arăta și asociații comanditați;

b) forma, denumirea și sediul social;

c) obiectul de activitate al societății, cu precizarea domeniului și a activității principale;

d)²⁾ capitalul social, cu menționarea aportului fiecărui asociat, în numerar sau în natură, valoarea aportului în natură și modul evaluării. La societățile cu răspundere limitată se vor preciza numărul și valoarea nominală a părților sociale, precum și numărul părților sociale atribuite fiecărui asociat pentru aportul său;

e) asociații care reprezintă și administrează societatea sau administratorii neasociați, datele lor de identificare, puterile ce li s-au conferit și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;

e)¹⁾³⁾ în cazul societăților cu răspundere limitată, dacă sunt numiți cenzori sau auditor financiar, datele de identificare ale primilor cenzori, respectiv ale primului auditor financiar;

f) partea fiecărui asociat la beneficii și la pierderi;

g) sediile secundare - sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică - atunci când se înființează odată cu societatea, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

h) durata societății;

¹⁾ Lit. a) și b) ale art. 7 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Lit. d) și e) ale art. 7 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Lit. e¹⁾) a fost introdusă prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 441/2006 și modificată prin art. 1 pct. 2 din O.U.G. nr. 82/2007.

i) modul de dizolvare și de lichidare a societății.

Notă: A se vedea și Curtea de Apel București, Secția a VI-a comercială, decizia comercială nr. 575/R din 16 mai 2008, *infra* art. 17, Tribunalul Dolj, Secția comercială, sentința comercială nr. 578 din 30 mai 2008, *infra*, art. 202.

5. Cerințele constituirii legale ale societății comerciale. Sediul

Nu este permisă constituirea unei societăți comerciale care să nu îndeplinească cerințele legale referitoare la dovada sediului declarat.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia nr. 149 din 15 septembrie 1992*

Notă: Ca urmare a republicării Legii nr. 31/1990 (M. Of. nr. 1066 din 17 noiembrie 2004), condițiile privind constituirea societății cu răspundere limitată prevăzute la art. 3 au fost preluate de art. 7.

B.N. a solicitat Judecătoriei Sectorului 3 București autorizarea funcționării S.C. I.C. S.R.L., având multiplu obiect de activitate.

Prin sentința civilă nr. 1391/S.C. din 22 iulie 1991, Judecătoria Sectorului 3 București a admis cererea (sentința rămânând definitivă prin nerecurare).

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs extraordinar procurorul general, susținând că în mod greșit a fost admisă cererea petiționarului, deoarece societatea comercială a cărei autorizare s-a solicitat nu avea un sediu dovedit, condiție obligatorie prevăzută de lege, iar pe de altă parte, cererea era de competența Judecătoriei Sectorului 2 București, și nu a Judecătoriei Sectorului 3 București.

Recursul extraordinar este întemeiat, pentru cele ce se vor arăta în continuare.

Potrivit art. 32 combinat cu art. 3 din Legea nr. 31/1990¹⁾, societatea cu răspundere limitată se va constitui prin contract de societate și statut, care se încheie în formă autentică și, printre altele, trebuie să aibă un sediu.

Sediul societății comerciale trebuie să fie dovedit cu înscrisuri, însă petiționarul B.N. a depus în acest scop actul adițional nr. 19034 din 11 septembrie 1990 care nu dovedește existența unui spațiu destinat pentru funcționarea societății comerciale.

Ulterior s-a dovedit că acest spațiu indicat de petiționar aparține în mod legal S.C. C. S.A. unde funcționează un atelier de cizmărie.

Așadar, petiționarul, prin prezentare de înscrisuri care nu dovedeau că are un spațiu ce-l deține legal pentru constituirea societății, a determinat instanța să pronunțe o hotărâre de autorizare a funcționării societății care nu îndeplinea condițiile prevăzute de art. 32 și art. 3 din Legea nr. 31/1990.

Astfel fiind, urmează a se admite recursul extraordinar declarat de procurorul general și a se modifica sentința atacată, în sensul că se respinge cererea introdusă de B.N. privind autorizarea funcționării S.C. I.C. S.R.L.

---

¹⁾ Este vorba de art. 3 și 4 din Legea nr. 30/1991, astfel cum a fost publicată în M. Of. nr. 126 din 17 noiembrie 1990.

6. Condițiile autorizării funcționării unei societăți cu răspundere limitată. Sediul social

Societățile comerciale cu răspundere limitată se constituie prin contract de societate și statut, care trebuie să cuprindă mențiunile cerute în art. 7 din aceeași lege, deci și pe cea referitoare la sediul societății comerciale.

Sediul indicat în cererea de autorizare trebuie să corespundă scopului noii societăți comerciale.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia nr. 122 din 15 martie 1994*

Notă: Ca urmare a republicării Legii nr. 31/1990, condițiile privind constituirea societății cu răspundere limitată prevăzute la art. 3 au fost preluate de art. 7, iar prevederea de la art. 32 a fost preluată de actualul art. 5, cu mențiunea că, în prezent, forma autentică nu mai este obligatorie, iar dacă există asociat unic se întocmește numai statut.

La data de 11 martie 1992, numiții M.T., R.C. și S.C. C. S.R.L. au solicitat autorizarea funcționării S.C. R. S.R.L.

Prin sentința civilă nr. 97/C din 17 martie 1992, Judecătoria Tulcea a admis cererea și a autorizat funcționarea S.C. R. S.R.L., cu sediul în Tulcea.

Procurorul general a declarat recurs extraordinar, susținând că societatea a fost autorizată să funcționeze cu încălcarea prevederilor Legii nr. 31/1990, în sensul că nu avea un spațiu pentru sediu, întrucât cel menționat în contractul și statutul societății nu-i aparținea.

Recursul extraordinar este fondat.

S-a reținut că, potrivit art. 32 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, societățile cu răspundere limitată se vor constitui prin contract de societate și statut încheiate în formă autentică.

Contractul va cuprinde mențiunile cerute de art. 3 pentru societățile în nume colectiv, printre care figurează și sediul societății.

Acest sediu al societății constituie un element esențial pentru funcționarea societății ca persoană juridică.

În speță, reclamanta a prezentat pentru dovedirea existenței sediului un contract de locație de gestiune între S.C. D. S.A. și unul din asociați, care nu era destinat pentru sediul S.C. R. S.R.L., ci pentru locație de gestiune între părțile contractante și care, în art. 31, prevedea expres că „asocierea de către locatar cu terțe persoane fizice sau juridice, în vederea constituirii unei societăți comerciale având ca scop gestionarea unității care face obiectul prezentului contract, se face cu acordul prealabil al locatorului”.

În consecință, sediul indicat nu corespundea scopului noii societăți comerciale a cărei autorizare s-a solicitat.

Astfel fiind, societatea comercială neavând sediu, nu putea fi autorizată pentru înființare și, ca atare, s-a admis recursul extraordinar, s-a casat sentința atacată și s-a trimis cauza spre rejudecare.

Casarea s-a făcut cu trimitere pentru a da posibilitate societății reclamante de a rezolva, până la judecarea cauzei, problema sediului potrivit Legii nr. 31/1990.

Art. 8. [Societatea pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni. Conținutul actului constitutiv]. Actul constitutiv al societății pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni va cuprinde:

- a)¹⁾ datele de identificare a fondatorilor; la societatea în comandită pe acțiuni vor fi menționați și asociații comandanți;
- b) forma, denumirea și sediul social;
- c) obiectul de activitate al societății, cu precizarea domeniului și a activității principale;
- d)²⁾ capitalul social subscris și cel vărsat și, în cazul în care societatea are un capital autorizat, cuantumul acestuia;
- e) natura și valoarea bunurilor constituite ca aport în natură, numărul de acțiuni acordate pentru acestea și numele sau, după caz, denumirea persoanei care le-a adus ca aport;
- f) numărul și valoarea nominală a acțiunilor, cu specificarea dacă sunt nominative sau la purtător;
- f³⁾) dacă sunt mai multe categorii de acțiuni, numărul, valoarea nominală și drepturile conferite fiecărei categorii de acțiuni;
- f⁴⁾) orice restricție cu privire la transferul de acțiuni;
- g)⁴⁾ datele de identificare a primilor membri ai consiliului de administrație, respectiv a primilor membri ai consiliului de supraveghere;
- g¹⁾⁵⁾) puterile conferite administratorilor și, după caz, directorilor, și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;
- h)⁶⁾ datele de identificare a primilor cenzori sau a primului auditor financiar;
- i) clauze privind conducerea, administrarea, funcționarea și controlul gestiunii societății de către organele statutare, numărul membrilor consiliului de administrație sau modul de stabilire a acestui număr;
- i^{1) 7)}) puterile de reprezentare conferite administratorilor și, după caz, directorilor, respectiv membrilor directoratului, și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;
- j) durata societății;
- k) modul de distribuire a beneficiilor și de suportare a pierderilor;
- l) sediile secundare – sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică –, atunci când se înființează odată cu societatea, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;
- m)⁸⁾ orice avantaj special acordat, în momentul înființării societății sau până în momentul în care societatea este autorizată să își înceapă activitatea, oricărei persoane care a participat la constituirea societății ori la tranzacții conducând la acordarea autorizației în cauză, precum și identitatea beneficiarilor unor astfel de avantaje;
- n) numărul acțiunilor comanditarilor în societatea în comandită pe acțiuni;
- o) cuantumul total sau cel puțin estimativ al tuturor cheltuielilor pentru constituire;
- p) modul de dizolvare și de lichidare a societății.

¹⁾ Lit. a) și b) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Lit. d) - f) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Lit. f³⁾) și f⁴⁾) de la art. 8 au fost introduse prin art. I pct. 5 din Legea nr. 441/2006.

⁴⁾ Lit. g) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006.

⁵⁾ Lit. g¹⁾) de la art. 8 a fost introdusă prin art. I pct. 6 din Legea nr. 441/2006.

⁶⁾ Lit. h) și i) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006.

⁷⁾ Lit. i¹⁾) de la art. 8 a fost introdusă prin art. I pct. 7 din Legea nr. 441/2006.

⁸⁾ Lit. m)-o) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006.

Notă: A se vedea și Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială, decizia nr. 424 din 07 decembrie 1993, *infra*, art. 38, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția comercială, decizia nr. 1871 din 25 mai 2006, *infra*, art. 130.

7. Societate pe acțiuni. Autorizare. Act constitutiv. Capital social

Autorizarea funcționării societății comerciale constituite în temeiul Legii nr. 31/1990 de către instanțele judecătorești este determinată de îndeplinirea condițiilor de formă și de fond prevăzute de lege.

La constituirea capitalului social al unei societăți comerciale trebuie avut în vedere numai aportul acționarilor și nu se poate subscrie patrimoniul unei alte persoane juridice, care nu are calitatea de asociat.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia nr. 153 din 21 aprilie 1993*

Reprezentantul S.C. Z.T. S.A. a solicitat autorizarea funcționării acestei societăți în temeiul Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Judecătoria Piatra Neamț, prin sentința civilă nr. 355 din 6 iunie 1991, rămasă definitivă prin nerecurare, a admis cererea de autorizare a funcționării S.C. Z.T. S.A. și a dispus înregistrarea în registrul comerțului și la D.G.F.P., precum și publicarea în Monitorul Oficial a contractului de societate și statutului.

Procurorul general a declarat recurs extraordinar, solicitând casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe învederând faptul că nu s-a avut în vedere că, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, contractul de societate se semnează de către toți asociații, iar în speță nu au fost respectate aceste dispoziții legale.

De asemenea, se arată că între contractul de societate și statut există diferențe în ceea ce privește capitalul subscris.

Se consideră că, în mod greșit a fost inclus în capitalul social patrimoniul unei foste asociații economice intercooperatiste și se susține că nu s-a făcut dovada efectuării vărsămintelor în condițiile prevăzute de art. 9 din Legea nr. 31/1990.

Recursul extraordinar a fost declarat în termenul de 1 an prevăzut de lege, dar motivarea a fost făcută peste acest termen, însă instanța, din oficiu, potrivit art. 306 C. proc. civ., ia în examinare motivele invocate și constată că soluția pronunțată este nelegală și netemeinică.

Autorizarea funcționării societăților comerciale constituite în temeiul Legii nr. 31/1990, de către instanțele judecătorești, este determinată de îndeplinirea condițiilor de formă și fond prevăzute de lege.

Potrivit art. 8 din Legea nr. 31/1990, societatea pe acțiuni se va constitui prin contract de societate, care se semnează de toți asociații și prin statut, întocmite în formă autentică.

Această prevedere legală a fost nesocotită în speță, întrucât contractul de societate deus la dosar a fost semnat numai de 3 asociați.

Faptul că aceștia sunt desemnați în contractul de societate ca membri ai consiliului de administrație este fără relevanță sub aspectul constituirii societății în condițiile legii, ei neavând calitatea de fondatori, nefiind cazul unei societăți pe acțiuni constituită prin subscripție publică.

O altă condiție, esențială, nesocotită de instanță este aceea a constituirii capitalului social al societății comerciale, prin însumarea aporturilor proprii ale asociaților.

Potrivit art. 9 din Legea nr. 31/1990, contractul de societate și statutul societății pe acțiuni trebuie să cuprindă, pe lângă numele și prenumele acționarilor, capitalul subscris și capitalul

vărsat, precum și bunurile aduse ca aport în natură, modul de evaluare a acestora și numărul acțiunilor acordate. Pentru fiecare acționar urmează să se prevadă în contractul de societate, în raport cu aportul la capitalul social, valoarea nominală și numărul acțiunilor deținute.

Aportul fiecărui acționar la constituirea capitalului social, în numerar sau în natură, trebuie să fie proprietatea privată a acestuia.

Pentru respectarea acestei condiții, art. 22 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 prevede obligația anexării la cererea de autorizare a funcționării societății comerciale, a dovezii efectuării vărsămintelor, iar pentru situația când aportul este în natură, este necesară prezentarea actelor de proprietate a bunurilor aduse în societate.

În speță, din verificarea actelor depuse rezultă că există o neconcordanță între datele din statut și contractul de societate referitoare la capitalul special subscris. Astfel, în contract este trecut capitalul social de 14.298.000 lei, iar în statut nu este menționat, dar din însemnarea valorilor mijloacelor fixe și mijloacelor circulante rezultă suma de 14.003.000 lei.

De altă parte, nu s-au depus dovezi din care să rezulte că mijloacele fixe și circulante sunt proprietatea privată a celor 26 acționari prevăzuți în lista anexă a contractului, conform prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 31/1990. Dimpotrivă, în contractul de societate, la art. 4, se prevede că acest capital social provine de la fosta asociație economică intercooperatistă. Or, la constituirea capitalului social trebuie avut în vedere numai aportul acționarilor și nu se putea subscrie patrimoniul fostei asociații economice intercooperatiste (A.E.I.).

Se mai constată că nu s-a făcut dovada existenței bunurilor aduse ca aport în natură și a modului de evaluare a acestora, astfel că instanța urma să facă aplicarea art. 23 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, în condițiile prezentării actelor de proprietate asupra bunurilor aduse ca aport în natură.

Din actul constitutiv al asociației economice intercooperatiste rezultă că s-au asociat 3 cooperative agricole de producție.

În această situație, era necesar ca instanța să solicite determinarea aportului fiecărei cooperative în cadrul A.E.I., întrucât foștii membri ai acestora pot deveni acționari prin aportul propriu, stabilit după lichidarea fostei A.E.I. și împărțirea patrimoniului între fostele unități agricole asociate care, la rândul lor, după lichidare, urmau să stabilească drepturile fiecărui membru cooperatist. Preluarea aportului celor două cooperative ai căror membri nu au devenit acționari este greșită atâta vreme cât nu a fost determinată întinderea dreptului celorlalte cooperative și modalitatea de despăgubire a acestora.

Se mai constată că nu s-a făcut dovada efectuării vărsămintelor care, potrivit art. 9 din lege, nu va fi mai mic de 30% din capitalul subscris.

În consecință, recursul extraordinar a fost admis și s-a casat hotărârea atacată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași judecătoria.

8. Societate comercială cu capital majoritar de stat. Privatizare prin metoda MEBO. Autorizarea înființării noii societăți cu capital privat și radierea vechii societăți

Prin înstrăinarea întregului patrimoniu de către Fondul Proprietății de Stat, noii dobânditori ai patrimoniului au constituit o nouă societate, cu un regim juridic diferit de cea inițială, în conformitate cu prevederile art. 8 din Legea nr. 31/1990.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia civilă nr. 472 din 18 octombrie 1994, în Legalis – baza de date*

S.C. A.P.A. V.M. S.A. a solicitat autorizarea funcționării acestei societăți, înmatricularea în registrul comerțului, precum și radierea din registrul comerțului a S.C. V.M. S.A.

Reclamanta a susținut că potrivit contractului de societate și statului s-a constituit S.C. A.P.A. V.M. S.A. cu capital integral privat.

Capitalul social a fost constituit în proporție de 70% prin cumpărarea acțiunilor de la Fondul Proprietății de Stat, iar în proporție de 30% prin contractul de schimb de acțiuni contra certificatelor de proprietate, încheiat cu Fondul Proprietății Private.

Tribunalul Mureș, prin sentința civilă nr. 108 din 10 martie 1994, a admis în parte cererea și a încuviințat modificările intervenite în situația societății ca urmare a realizării documentației cerute de lege pentru privatizare prin metoda MEBO, de vânzare de acțiuni către salariații și conducerea societății, astfel cum au fost ele reflectate în statutul și contractul de societate, precum și în actele pregătitoare.

Prin aceeași hotărâre s-a respins cererea de radiere din registrul comerțului a societății inițiale.

S-a reținut că S.C. V.M. S.A., creată în baza Legii nr. 15/1990 ca societate comercială pe acțiuni cu capital majoritar de stat, și-a modificat numai forma de proprietate a capitalului social, celelalte elemente rămânând neschimbate, astfel că nu se justifică autorizarea funcționării societății de către instanță, ci doar încuviințarea modificărilor intervenite în situația juridică a societății, modificări ce urmează a se înscrie și în registrul comerțului.

Apelul declarat împotriva acestei hotărâri a fost respins de Curtea de Apel Târgu Mureș, prin decizia civilă nr. 6/A din 11 aprilie 1994.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs S.C. A.P.A. V.M., susținând că a cerut prin acțiune autorizarea societății comerciale și înmatricularea la registrul comerțului, precum și radierea vechii societăți comerciale cu capital de stat, însă instanța de fond i-a modificat petitul acțiunii.

De asemenea, a susținut că instanța a reținut în mod greșit că apelul declarat s-a referit numai la refuzul radierii vechii societăți, întrucât a cerut în principal autorizarea funcționării noii societăți comerciale, constituită în condițiile Legii nr. 31/1990.

Recursul este întemeiat.

În temeiul art. 22 din Legea nr. 31/1990, Tribunalul Mureș a fost sesizat cu autorizarea funcționării societății comerciale pe acțiuni S.C. A.P.A. V.M.

Modificând fără temei petitul acțiunii, instanța a reținut că cererea petiționarei nu poate fi primită decât ca o modificare de acte constitutive.

Această soluție este criticabilă, întrucât modificarea contractului de societate și a statutului unei societăți comerciale, urmată de mențiunile corespunzătoare la registrul comerțului, conform reglementării art. 153 din Legea nr. 31/1990, nu este aplicabilă în cauză.

Societatea comercială pe acțiuni cu capital de stat, înregistrată la registrul comerțului cu nr. J.26/20 din 31 ianuarie 1991, a fost constituită prin H.G. nr. 17/1991 în temeiul art. 17 din Legea nr. 15/1990.

Prin înstrăinarea întregului patrimoniu de către Fondul Proprietății de Stat și Fondul Proprietății Private, noii dobânditori ai patrimoniului, respectiv acționarii, au hotărât constituirea unei societăți cu capital privat conform Legii nr. 31/1990.

Actele constitutive ale noii societăți, contractul de societate și statutul, au fost calificate de instanță în mod greșit drept acte modificatoare ale actelor care au stat la baza înființării societății comerciale cu capital de stat prin hotărârea guvernului, deoarece la constituirea acesteia nu a stat principiul liberei asocieri, consfințit prin Legea nr. 31/1990, ci un act administrativ, respectiv H.G. nr. 17/1991.

Crearea noii societăți comerciale cu capital privat prin acordul de voință al acționarilor dobânditori ai acțiunilor vechii societăți, prin metoda MEBO, este supusă regimului juridic

prevăzut de Legea nr. 31/1990, cu parcurgerea unor faze de constituire, reglementate prin norme imperative de la care părțile nu pot deroga.

Necesitatea constituirii noii societăți comerciale în condițiile Legii nr. 31/1990 a fost reținută și prin hotărârea Curții de Apel Mureș.

Instanța de apel a reținut însă, fără temei, că apelul nu a privit și capătul de cerere referitor la autorizarea funcționării societății comerciale.

În consecință, recursul a fost admis, s-a casat decizia Curții de Apel Târgu-Mureș, s-a admis apelul și s-a casat sentința atacată.

Procedându-se la soluționarea în fond a cererii, s-a constatat că sunt întrunite condițiile cerute de art. 23 din Legea nr. 31/1990 și, în consecință, s-a admis cererea de autorizare a funcționării societății comerciale pe acțiuni cu capital privat și s-a dispus radierea din registrul comerțului a societății comerciale cu capital de stat care și-a încetat activitatea.

Art. 8¹. [Datele de identificare]¹⁾. Datele de identificare prevăzute la art. 7 lit. a), e) și e¹⁾, respectiv la art. 8 lit. a), g) și h), includ:

a) pentru persoanele fizice: numele, prenumele, codul numeric personal și, dacă este cazul, echivalentul acestuia, potrivit legislației naționale aplicabile, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia;

b) pentru persoanele juridice: denumirea, sediul, naționalitatea, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale aplicabile.

Art. 9²⁾ [Societate pe acțiuni. Modalități de constituire. Capital social vărsat]. (1) Societatea pe acțiuni se constituie prin subscriere integrală și simultană a capitalului social de către semnatarii actului constitutiv sau prin subscripție publică.

(2) În cazul unei subscrieri integrale și simultane a capitalului social de către toți semnatarii actului constitutiv, capitalul social vărsat la constituire nu va putea fi mai mic de 30% din cel subscris. Diferența de capital social subscris va fi vărsată:

a) pentru acțiunile emise pentru un aport în numerar, în termen de 12 luni de la data înmatriculării societății;

b) pentru acțiunile emise pentru un aport în natură, în termen de cel mult 2 ani de la data înmatriculării.

9. Societate comercială cu capital mixt. Autorizare. Capital social subscris. Capital social vărsat. Majorarea capitalului social. Efecte

Potrivit prevederilor art. 9 din Legea nr. 31/1990, în contractul de societate este obligatoriu a fi prevăzut capitalul social subscris și capitalul social vărsat. Capitalul social vărsat nu va putea fi mai mic de 30% din cel subscris, dacă prin lege nu se prevede altfel.

¹⁾ Art. 8¹ a fost introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din Legea nr. 441/2006.

Majorarea capitalului social făcută pe perioada existenței societății constituie, în realitate, o modalitate de modificare a contractului de societate, potrivit dispozițiilor art. 153 și 157 din aceeași lege, cu consecințele corespunzătoare.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia civilă nr. 646 din 20 decembrie 1994, în Legalis – baza de date*

Notă: Dispozițiile art. 9 se regăsesc în prezent la art. 8 din Legea nr. 31/1990.

Judecătoria Sectorului 1 București, prin sentința civilă nr. 2737/SC din 23 iunie 1992, a autorizat funcționarea societății pe acțiuni C.2 TV România.

Sentința a rămas definitivă prin nerecurare.

Prin recursul extraordinar declarat de procurorul general s-a criticat hotărârea, în sensul că nu s-au clarificat toate aspectele privind modul de constituire a capitalului social, al efectuării vărsămintelor, pe asociați, în condițiile stabilite prin contractul de societate și cu respectarea dispozițiilor legii.

Recursul extraordinar este fondat.

Prin contractul de societate încheiat între Radioteleviziunea Română și partenerii străini A.TV Ltd. cu sediul în Canada, precum și cetățenii englezi T.M.E., S.N.R. și M.R. s-a constituit societatea comercială pe acțiuni C.2TV România cu o durată de funcționare de 15 ani și cu un capital social inițial de 100.000 dolari SUA.

Potrivit înțelegerii părților, înscrise în art. 6 și 7 din contract, constituirea capitalului social urma să aibă loc în două etape:

- în etapa I capitalul să fie constituit de asociați ori vărsat în procente diferențiate;
- în etapa a II-a, capitalul social inițial să fie majorat în aceleași procente de asociați.

S-a reținut că, potrivit art. 8 din Legea nr. 31/1990, societatea pe acțiuni se constituie prin contract de societate și statut, iar capitalul social în cazul societăților pe acțiuni trebuie subscris în totalitate la data autentificării actului de societate .

În atare situație, majorarea capitalului social făcută pe perioada existenței societății constituie, în realitate, o modalitate de modificare a contractului potrivit art. 153 și 157 din aceeași lege.

În aceste condiții, înscrierea unei prevederi potrivit căreia capitalul social poate fi dispus în etape succesive este în contradicție cu dispozițiile legii.

De asemenea, cunoscând că un element esențial al contractului de societate îl constituie capitalul social, se constată, din verificarea mărimii capitalului social față de scopul urmărit, a probei efectuării vărsămintelor de către asociați, în conformitate cu dispozițiile art. 22 din Legea nr. 31/1990, că cei 5 membri acționari nu s-au conformat prevederilor exprese ale art. 9 din Legea nr. 31/1990, potrivit căreia, la constituirea societății pe acțiuni, capitalul social vărsat nu va putea fi mai mic de 30% din cel subscris, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Din actele dosarului a mai rezultat că vărsămintele de 30% depuse nu corespund prevederilor legale, raportate la întregul capital social, nerespectându-se astfel condițiile imperative cerute de Legea nr. 31/1990 privind procentul minim de capital vărsat la constituirea unei societăți comerciale pe acțiuni.

Recursul extraordinar a fost admis, s-a casat hotărârea și s-a respins cererea de autorizare a funcționării societății comerciale pe acțiuni C.2TV România.

Art. 9¹. [Societatea în nume colectiv, societatea în comandită simplă și societatea cu răspundere limitată. Vărsarea integrală a capitalului social]¹⁾. Societatea în nume colectiv, societatea în comandită simplă și societatea cu răspundere limitată sunt obligate să verse integral, la data constituirii, capitalul social subscris.

Art. 10. [Societatea pe acțiuni. Societatea în comandită pe acțiuni. Capital social minim. Număr minim de acționari]²⁾. (1) Capitalul social al societății pe acțiuni sau al societății în comandită pe acțiuni nu poate fi mai mic de 90.000 lei. Guvernul va putea modifica, cel mult o dată la 2 ani, valoarea minimă a capitalului social, ținând seama de rata de schimb, astfel încât acest quantum să reprezinte echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro.

(2) Cu excepția cazului în care societatea este transformată într-o societate de altă formă, capitalul social al societăților prevăzute la alin. (1) nu poate fi redus sub minimul legal decât dacă valoarea sa este adusă la un nivel cel puțin egal cu minimul legal, prin adoptarea unei hotărâri de majorare de capital, în același timp cu hotărârea de reducere a capitalului. În cazul încălcării acestor dispoziții, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești de dizolvare, capitalul social este adus la valoarea minimului legal prevăzut de prezenta lege.

(3) Numărul acționarilor în societatea pe acțiuni nu poate fi mai mic de 2. În cazul în care societatea are mai puțin de 2 acționari pe o perioadă mai lungă de 9 luni, orice persoană interesată poate solicita instanței dizolvarea societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești de dizolvare, numărul minim de acționari prevăzut de prezenta lege este reconstituit.

Notă: A se vedea și Curtea de Apel Brașov, Secția comercială, decizia nr. 139 din 05 aprilie 2000, *infra*, art. 57.

Art. 11. [Societate cu răspundere limitată. Capital social minim]. (1)³⁾ Capitalul social al unei societăți cu răspundere limitată nu poate fi mai mic de 200 lei și se divide în părți sociale egale, care nu pot fi mai mici de 10 lei.

(2) Părțile sociale nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile.

Art. 12. [Societate cu răspundere limitată. Număr maxim de asociați]. În societatea cu răspundere limitată, numărul asociaților nu poate fi mai mare de 50.

Art. 13. [Societate cu răspundere limitată cu asociat unic]. (1) În cazul în care, într-o societate cu răspundere limitată, părțile sociale sunt ale unei singure persoane,

¹⁾ Art. 9¹ a fost introdus prin art. I pct. 10 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 441/2006. A se vedea și dispozițiile art. II și III din Legea nr. 302/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, *infra*, în partea finală a legii.

³⁾ Alin. (1) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 441/2006.

aceasta, în calitate de asociat unic, are drepturile și obligațiile ce revin, potrivit prezentei legi, adunării generale a asociațiilor.

(2) Dacă asociatul unic este administrator, îi revin și obligațiile prevăzute de lege pentru această calitate.

(3) În societatea care se înființează de către un asociat unic, valoarea aportului în natură va fi stabilită pe baza unei expertize de specialitate.

10. Societate cu răspundere limitată. Drepturile și obligațiile asociatului unic

În conformitate cu art. 13 din Legea nr. 31/1990, în societatea cu răspundere limitată asociatul unic are drepturile și obligațiile ce revin, potrivit legii, adunării generale a asociațiilor, deci și dreptul de a hotărî în tot ceea ce privește societatea, astfel că, dacă acesta s-a declarat de acord cu admiterea acțiunii împotriva societății comerciale, voința exprimată emană de la persoana îndreptățită să reprezinte societatea și trebuie să-și producă efectele juridice scontate.

*Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială,
decizia nr. 1398 din 6 martie 2001*

Prin sentința civilă nr. 565 din 20 aprilie 2000, Tribunalul Mureș a admis acțiunea pauliană formulată de creditoarea-reclamantă B.T. S.A. și, în consecință, a dispus:

– revocarea contractelor de vânzare-cumpărare încheiate de părțile S.C. P.I. S.R.L. și S.C. D. S.R.L., cu nr. 7 din 10 iulie 1999 și nr. 11 din 31 august 1999; restabilirea situației anterioare, în sensul obligării părții S.C. D. S.R.L. să readucă în patrimoniul părții debitoare S.C. P.I. S.R.L. bunurile care au făcut obiectul contractelor și prevăzute în anexele acestora;

– ca părțile, în solidar, să fie obligate să plătească reclamantei 40.684.146 lei cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței pronunțate, pârâta S.C. D. S.R.L. a formulat apel, respins ca nefondat prin decizia nr. 700/A/17 noiembrie 2000 a Curții de Apel Târgu Mureș, Secția comercială și de contencios administrativ.

În recursul declarat la Curtea Supremă de Justiție, pârâta a solicitat casarea hotărârilor pronunțate și, în fond, respingerea acțiunii, iar în subsidiar, trimiterea cauzei pentru rejudecare la tribunal.

Printre motivele de recurs formulate, pârâta a arătat că nu a fost legal citată iar documentele depuse la dosar prin care este de acord cu admiterea acțiunii sunt semnate de asociatul unic, și nu de administratorul societății, numitul D.J.

Pe de altă parte, pârâta critică hotărârile pronunțate, în sensul că la data de 10 iulie 1999 când a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare nr. 7, S.C. P.I. S.R.L. nu se afla în stare de faliment și nici în prezent, așa încât contractul a fost încheiat cu bună-credință pentru plata prin compensare a unor datorii care nu au legătură cu reclamanta și în mod greșit a fost anulat.

Curtea Supremă de Justiție, analizând motivele de recurs formulate, a considerat că acestea sunt neîntemeiate pentru următoarele considerente:

– critica privind faptul că asociatul unic a semnat documentele depuse la dosar prin care este de acord cu admiterea acțiunii este neîntemeiată deoarece, în conformitate cu art. 13 din Legea nr. 31/1990, republicată, în societatea cu răspundere limitată asociatul unic are drepturile și obligațiile ce revin, potrivit legii, adunării generale a asociațiilor, deci are dreptul de a hotărî în tot ceea ce privește societatea;